

Picat i Lligat

Curs 2024-25 - Any XXII - núm. 25

1975-2025
50 anys
FENT MÚSICA

Revista d'informació cultural del Conservatori Professional de Música
Josep Melcior Gomis d'Ontinyent

SUMARI

EDITORIAL.....	4
“L’HOMME ARMÉ” DE KARL JENKINS.....	5
PRIMER ANY DEL PIIE “IMAGINANT A L’ELEMENTAL”.....	10
CONCERT DEL PROFESSORAT.....	12
ERASMUS+	
EL CPM GOMIS D’ONTINYENT REALITZA LA SEUA PRIMERA MOBILITAT ERASMUS+ AMB ALUMNES I EXPORTA EL TALENT I LA SEUA MÚSICA A EUROPA.....	13
UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE A PŁOCK.....	14
EIXIDA ERASMUS A SALERN: UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE PER A TRES PROFESSORS DEL C.P. M. GOMIS.....	15
JOB SHADOWING A AVEIRO: UNA EXPERIÈNCIA QUE ENS INSPIRA.....	16
INTERCANVI ERASMUS AMB ESTÒNIA.....	18
RECONeixEMENT ALS MÈRITS ACADÈMICS.....	20
ACTIVITATS DEL CURS EN IMATGES.....	22
L’ANSIETAT ESCÈNICA EN ELS MÚSICS.....	26
ELS EXALUMNES PARLEN.....	29
ACOMIADAMENT DE L’ALUMNAT DE 6é.....	34
VII CONCURS DE MÚSICA DE CAMBRA.....	37
EL CONSERVATORI D’ONTINYENT CELEBRA EL DIA DEL JAZZ AMB UN CONCERT MEMORABLE.....	42
PERCUSSIÓ HISTÒRICA AMB PEDRO ESTEVAN.....	44
TROBADES PIANÍSTIQUES.....	45
PASSATEMPS.....	46

Picat i Lligat
Curs 2024-25
Any XXII - núm. 25

Edita:

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE
MÚSICA JOSEP MELCIOR GOMIS
D’ONTINYENT

Plaça d la Coronació, 27
46870 ONTINYENT (València)

Tel. 96 291 92 20

e-mail: 46021861.info@edu.gva.es

<https://portal.edu.gva.es/cpmontinyent/>

Copatrocina:

Caixa Ontinyent

Dipòsit Legal: V-1542-2008

ISSN: 2174-8357

Disseny, maquetació i impressió:

Gráficas Minerva Sucesores, S.L.

Coordinació i redacció:

Violeta Rosell Martín

Pilar Ferrero Silvae

Eduard Sala Albelda

Col·laboren:

Carlos Díaz Argente

José Cháfer Mompó

Jose Antonio Casanova Insa

Diego Navarro Aguilera

Guillem Ramiro Gandia

Rosa Campos Micó

Maria Pilar Garcia Baraza

Sixte Escrihuela Burguet

Carlos Medina Cifre

José Salvador Soler Galbis

Marcos Terol Donose

Jaume Torró Reig

Paula Valls Cambra

Carmen Serna Alhambra

GENERALITAT
VALENCIANA

GOMIS.
CONSERVATORI PROFESSIONAL
DE MÚSICA D'ONTINYENT

Cofinanciado por
la Unión Europea

EDITORIAL

PILAR FERRERO SILVAGE DIRECTORA

Publiquem aquest any 2025 la revista “Picat i lligat” nº 25. En tots aquests anys el conservatori ha tractat d'estar al dia pel que fa als avanços de la tecnologia, internet, les xarxes socials, etc. Estem presents en les plataformes digitals més importants per a oferir un millor servei a la comunitat educativa i per a mostrar al món qui som i el que fem. No obstant això, la revista “Picat i lligat” sobreviu a les pantalles, gràcies a l'esforç del grup de professorat que cada any treballa per a elaborar-la, i d'aquesta manera deixar una memòria física anual de la vida del conservatori. No renunciem a aquest format que ha estat testimoni de tants anys d'història del Conservatori Gomis.

Ens trobem a més en l'any del 50 aniversari de la fundació del Conservatori.

Vicente Pérez-Jorge i Jose Mª Ferrero van ser els fundadors d'aquell Centre Reconegut d'Ensenyaments Elementals que evolucionaria anys després a Conservatori Municipal i per últim a l'actual Conservatori de la xarxa de GVA. Una llarga trajectòria amb diferents gestions però amb un objectiu principal com el que va moure als seus creadors: oferir a la nostra comarca un ensenyament musical de qualitat. El primer acte commemoratiu d'aquest aniversari ha sigut el concert per la pau que l'orquestra i cor del conservatori van oferir el passat 10 d'abril, imatge del qual ve representada a la portada de la revista.

També en aquesta revista trobaran les nostres seccions habituals, memòria de tot el més significatiu d'aquest curs 24-25.

Al setembre es va realitzar la primera mobilitat d'Erasmus amb alumnat a Plock (Polònia). Posteriorment van vindre eixides del professorat a Tallin, Salerno i Aveiro, i la visita d'una part del departament de piano de Tallin al final del curs. La internacionalització del nostre conservatori és ara un dels projectes més rellevants

dels que portem endavant, emmarcada dins de l'acreditació Erasmus aconseguida fins 2027.

Altres pla importants és “Imaginant l'elemental”, el projecte d'Innovació i Inclusió Educativa que està portant-se endavant durant aquest curs i el que ve amb l'alumnat dels ensenyaments elementals. Noves eines i recursos per a desenvolupar la improvisació i la creativitat del nostre alumnat.

Per últim i no menys important, també apareix a la nostra revista d'enguany el muntatge abans mencionat del concert per la pau, interpretació de l'obra simfònica-coral “L'home armat” de Karl Jenkins. Un ambiciós projecte que ha involucrat a quasi la totalitat del claustre de professorat i l'alumnat de 3r a 6é dels ensenyaments professionals, i l'alumnat de 4t d'elemental. Al voltant de 150 músics acompanyats d'una projecció elaborada per l'alumnat de Cultura Audiovisual, que van commoure al públic que emplenava el teatre Echegaray.

A la fi, completem un any més treballant amb esforç per la cultura d'aquesta comarca. Agraïm als col·laboradors que fan possible aquesta revista, i esperem que tot el que es reflecteix en ella siga del seu gaudi i interès.

“L’HOMME ARMÉ” DE KARL JENKINS

QUAN CADASCÚ DONA EL MILLOR DE SÍ MATEIX, S’ACONSEGUEIXEN MOMENTS INOBLIDABLES

Els qui segueixen al Conservatori d’Ontinyent saben que comptem amb un equip de professorat al qui li agraden els reptes importants, que encara que siguem complexos, valen la pena dur endavant si van a contribuir positivament a la formació del nostre alumnat.

Eixe ha sigut el cas, una vegada més, de l’obra escollida per al concert que obria la celebració del 50 aniversari del nostre centre: el muntatge de l’obra simfònic-coral “L’home armat”. Un projecte ambiciós, complex d’organitzar i impossible de dur endavant en un centre amb els recursos materials i humans com el nostre, si no s’haguera comptat amb el compromís i la implicació transversal de cadascun dels sectors de la nostra comunitat educativa: l’impuls de l’equip directiu, la coordinació dels principals responsables del projecte: Ruth, Daniel, Rogelio i Jose Antonio, el recolzament del claustre, la col·laboració de l’AMPA i la recepció per part de l’alumnat que va participar. Tot açò, acompanyat d’un entusiasme col·lectiu per la interpretació conjunta d’aquesta obra per part de professorat i alumnat.

L’obra va agradar a tots des d’un primer moment pel seu estil melòdic/harmònic, per les emocions que genera i pel missatge que transmet. Això era molt important que ocorreguera, ja que el procés d’estudi i interpretació anava a ocupar dos trimestres del curs. Primerament va ser un treball per sectors: cors d’alumnat, cor de professorat, orquestra de corda i vent de l’orquestra. Per altra banda, el laboriós treball de l’aula de cultura audiovisual en la recerca de material per a la projecció que acompanyava el concert. I per últim, a un mes del concert, tot el treball de conjunció i perfeccionament del treball coral ajudats per uns tallers amb Robert Sellés, i a la fi l’acoblament de cor i orquestra simfònica sota la batuta de Daniel Ferrero.

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA
JOSEP MELCIOR GOMIS
MÚSICA PER LA PAU
L’HOMME ARMÉ
K. JENKINS

ORQUESTRA I COR DE PROFESSORAT I ALUMNAT
DIRECCIÓ MUSICAL: DANIEL FERRERO SILVAGE

DIJOUS 10 D’ABRIL DE 2025 A LES 19:30H
TEATRE ECHEGARAY

Entrades a 5 € a partir del 31 de març al Conservatori

Del resultat n’estem tots ben satisfets i orgullosos, no sols per la part musical, sinó també pels valors i el missatge fermament pacifista que expressa l’obra, i per l’aportació econòmica de part de la taquilla a ACNUR, l’agència de les Nacions Unides d’ajuda als refugiats.

Per a alguns alumnes ha sigut una oportunitat única de formar part d’un projecte que estem segurs que serà inoblidable. Per a altres, que es dedicaran professionalment a la música, els ha servit com a molt bona preparació per al seu futur.

L'HOMME ARMÉ: INTRODUCCIÓ A L'OBRA

GUILLEM RAMIRO GANDIA PROFESSOR D'HARMONIA I ANÀLISI

En el present curs s'ha dut a terme un Projecte per treballar conjuntament professorat i alumnat l'obra *The Armed Man: A Mass for Peace* del compositor gal·lès Karl Jenkins. Un projecte professional a nivell artístic, i també de producció final, que va culminar amb un concert al Teatre Echegaray el 10 d'abril a benefici d'ACNUR.

El concert va anar acompanyat d'imatges i vídeos escollits i adaptats per Jose Antonio Casanova i l'alumnat de l'Aula de Cultura Audiovisual del Conservatori. La part audiovisual mostrava la traducció dels diferents textos a l'hora que ofería imatges relacionades. L'orquestra i el cor del Conservatori van emparar els cantants solistes Sofia Salido Fernández, Cinthia Alvado Olcina, Jose Luis Guerrero Ruiz i Ivan Jordá Gisbert. Menció especial també mereixen el cor de veus blanques format pels alumnes de 4t curs de llenguatge musical i la col·laboració de l'almuedí Mohammed Bechchar Bechchar en *II. Call to the Prayer* (crida a l'oració).

Introducció a l'obra

L'any 1999 el Museu Royal Armoures va encarregar aquesta obra per commemorar l'entrada al nou mil·lenni i oferir un missatge de pau per a la humanitat. Estrenada el 25 d'abril de l'any 2000 va ser dedicada a les víctimes de Kosovo en el recent conflicte armat i el seu èxit es constata amb més de 3.000 interpretacions en quasi 25 anys.

L'obra, organitzada en 13 moviments, parteix de la idea de la missa com a expressió cultural, religiosa i occidental que s'organitza en parts segons els textos litúrgics. En aquest cas l'estructura de la missa (Kyrie, Sanctus, etc.) s'enriqueix amb altres moviments que contenen textos de tradició no-occidental com com la crida a l'oració islàmica (*Adhaan*) o un poema èpic hindú (*Mahabharata*). Així el resultat és un missatge interreligiós que ofereix una visió del ser humà universal.

La cançó tradicional francesa "L'homme armé" fou emprada per molts compositors del Renaixement com Dufay, Ockeghem, Després o Cristóbal de Morales com a base de la seua polifonia (*cantus firmus*). El seu text té un transfons bèl·lic que enllaça amb el tema de la missa: "L'home armat ha de ser temut, tot home deu protegir-se amb una capa d'acer". Jenkins empra de manera explícita aquesta melodia per obrir i tancar la missa. En l'últim moviment la melodia canvia, per moments, a un mode major a la vegada que el text clama: "Millor és la pau, que la guerra constant".

Breus anotacions sobre "VII. Charge!"

Aquest moviment se situa just en la meitat de l'obra al ser el 7é moviment i és una evocació a la guerra. Està organitzat en fragments instrumentals (fanfàrria de metalls) i fragments vocal-orquestrals. Dins del moviment diferenciem les següents parts amb els seus centres tonals que s'organitzen en dos parts però sempre al voltant del centre tonal "la":

Bravura ♩ = 130

Tempo ♩ = 130

A B1 A' B2 A B1 B2 B1 C D E

(massa sonora)

fff sfz fff (solo de corneta)

A la fanfària (A) trobem disposicions per quartes a partir d'un "do" dòric que ens retrauen a un ambient arcaic i militar. Les diferents intervencions del metall van augmentant la tensió mitjançant l'acord final de les frases, que està fora del mode. D'aquesta manera els diferents reposos destaquen sobre la resta i el fragment ens acaba transportant a un nou centre tonal, "la". La segona fanfària (A) es troba sobre un pedal de "la" a la corda. La tercera separa en dos parts el moviment al vindre d'un final conclusiu reforçat per un silenci estructural.

El primer fragment vocal-orquestral (B1) presenta una harmonia triàdica que fluctua entre els modes la jònic i la eòlic. La melodia del cor es caracteritza per moure's amb energia en un ritme ♩♩♩ dins del 12/8 inicial, el que fa que la percebem com si foren tresets. Si a la fanfària trobàvem punts d'imitació, ara la textura és homofònica. Destaquen l'acompanyament de les congues i les intervencions de la percussió i els metalls en els espais que deixa el cor: "El ressò de les trompetes ens exalta a les armes".

Al segon fragment vocal-orquestral (B2) també trobem preferència per la subdivisió en negres, el caràcter és més líric i ja no escoltem cap element de la fanfària de fons: "Beneït aquell que mor pel seu país". El que pareix un inici en la tonalitat relativa (fa#m) acaba resultant un viatge elaborat fins a l'acord de La M com

a tònica. La cadència elabora la funció de dominant amb un retard de la sensible. Per tancar el moviment (C) el cor crida "charge" en notes llargues i espaiades mentre s'incrementa la dinàmica i es va ascendint cromàticament, fent augmentar la tensió fins al que sembla el punt climàtic.

Uns cops de timbal donen pas al següent fragment (D). Cada individu executa unes indicacions sense anar sincronitzat amb els altres. D'aquesta manera, la suma de totes les individualitats dona com a resultat una massa sonora difícil de predir amb exactitud. Passem d'un punt climàtic fruit de l'exaltament de la guerra a escoltar directament els seus horrors. Pot ser aquesta una referència a la icònica obra de Penderecky *Treno a les víctimes d'Hiroshima*. També és una referència al següent moviment "VIII. Angry Flames", que porta text de Sankichi Toge, supervivent al bombardeig que va patir Hiroshima al final de la 2ª Guerra Mundial.

Aquesta massa sonora també busca un nou punt climàtic (o dramàtic) que aconseguim mitjançant la textura, la dinàmica (*in crescendo*) i l'altura (ascendent). El llarg silenci posterior ens ajuda a assimilar i reflexionar sobre tot el que ha ocorregut. Finalment, com a enllaç al següent moviment, un solemne solo de corneta (E) fa referència al toc militar que s'empra a sovint en els funerals militars.

PRIMER ANY DEL PIIE “IMAGINANT A L’ELEMENTAL”

JOSE ANTONIO CASANOVA INSA

El passat mes d’abril, dins del marc de la IX Setmana Pedagògica d’Ontinyent, presentarem, entre d’altres, el nostre Projecte d’Inclusió i Innovació Educativa (PIIE) que tenim aprovat per al present curs i el següent: “Imaginant a l’Elemental”. Si en una cosa coincidirem totes les propostes presentades és en el tret d’eixida d’aquest tipus de projectes, i és la detecció de mancances en alguna àrea.

En el nostre cas, al claustre duem molt de temps pensant en les raons que fan que el nostre alumnat no acabe de gaudir del fet musical cada vegada que s’enfronta al públic. Fruit de trobades entre membres del claustre va aparèixer el llenguatge de creació SOUNDPAINTING i de seguida vam veure les diverses aplicacions que podria tindre als ensenyaments elementals. Així que ens posarem mans a l’obra i dissenyarem aquest PIIE que va ser aprovat dins d’una Resolució de Conselleria el 15 d’octubre de 2024, amb una puntuació del mateix molt alta i situant-nos dins dels projectes millors valorats d’aquesta convocatòria.

Aquest curs 2024-25 és el primer de desenvolupament del nostre PIIE, que tenen caràcter bianual. El disseny del mateix contemplava primer una formació del professorat, especialment del de Cor i Conjunts instrumentals d’elemental, però obert a tot el claustre. Amb la primera sessió amb l’expert en Soundpainting que ens està ajudant a desenvolupar aquest projecte, Òscar Vidal, vam aprendre els elements bàsics del llenguatge i les seues fortaleses per al sistema educatiu amb exemples. La primera i més important norma d’aquest llenguatge gestual és que parteix de la idea que no hi ha errada, i és un dels elements que ens va fer triar aquest camí, perquè el paradigma de l’ensenyament a través de l’errada, tant instaurat al nostre sistema, és un dels punts en que tot el claustre coincidíem que hi ha que anar canviant poc a poc. A la segona sessió amb Òscar aprofundirem en el coneixement dels gestos del llenguatge i férem exemples pràctics amb el professorat present. Va ser tot un descobriment!

Una vegada format el professorat, el projecte contempla l'aplicació a les classes de cor i de conjunt instrumental com a element inicial de la classe. A més, es desenvoluparen dues sessions amb Òscar Vidal, Sisco Aparici i l'alumnat d'elemental per tal de treballar amb ell els aspectes que el professorat ja havia anat introduint a les classes.

Ha estat un gran descobriment per a tots nosaltres. Si bé no sabíem com anava a reaccionar l'alumnat davant aquest plantejament innovador, la resposta no ha pogut estar més positiva. Veure com l'alumnat tenia molt d'interès en practicar els gestos amb els companys, jugar amb el so i amb tot el que ocorre quan vas llançant gestos ens feia veure que aquest camí enceta moltes eines que devem aprofitar amb el desenvolupament d'aquest projecte. Unes eines que hem d'anar construint poc a poc,

Com a colofó d'aquest primer any del projecte, els alumnes d'elemental realitzaren un magní-

fic concert dirigit pel Soundpainter, que és com és diu al director en aquest llenguatge, Òscar Vidal i que va mostrar el potencial inclusiu i innovador de l'aplicació d'aquest llenguatge als nostres ensenyaments.

Ara ens queda fer avaluació del que hem fet durant aquest curs i continuar amb la implantació del llenguatge a les classes de cor i conjunt, a més, ja toca pensar en el següent any, on a banda de continuar amb la línia que dúiem comptarem amb Antonio Domingo, luthier educatiu, com li agrada a ell presentar-se, qui jugarà, a través del ritme i de la percussió corporal, amb el nostre alumnat i desenvoluparà en ells aspectes cognitius, inclusius i de posada en escena sense por. L'esperem amb moltes ganes!!

A la web del conservatori poden anar seguint tot el que va desenvolupant-se d'aquest PIIE a més de trobar molta més informació dels llenguatges que anem utilitzant.

CONCERT DEL PROFESSORAT

El darrer dijous 21 de novembre, tal i com s'ha fet habitualment, en dates properes a Santa Cecília, vàrem realitzar el concert del professorat.

Aquest sol ser un dels primers concerts del curs, si no el primer, i és una bona oportunitat de gaudir de la música interpretada per professionals de la mateixa, professorat del centre que sempre es mostren entusiasmats amb motiu de poder mostrar la seua art i realitzen interpretacions d'una alta qualitat.

Rosa Ma Campos i Violeta Rosell interpretaren el Tema i Variacions de la Sonata Kv 377 de W. A. Mozart.

Joanjo Albinyana i Eduard Sala estrenare la peça Bressol, del propi Eduard Sala.

Adolfo García, Violeta Rosell i Gustavo Canet ens delectaren amb el Trio n. 2 de F. Mendelssohn.

Pilar Sanchis, Pilar Ferrero, Rosa Campos i Miquel Àngel Suau tocaren el Quintet op. 44 de R. Schumann.

Francesco Mannis i Daniel Rengel interpretaren l'obra Entre Acte, del compositor Jaques Ibert.

Josep Casanova i Sixte Escrihuela feren sonar Tres Bagatel·les del compositor Philip Parker.

Adolfo García Baraza, Pep Soler, Carlos Medina, Javi Pérez, Sixte Escrihuela i José Antonio Casanova feren escoltar la peça Café España

Vicent Oliver, Dani Ferrero, J. Vicente Miquel, Carlos Díaz, Paco Gimeno i José Cháfer oferiren Vuelta del Fuego, de Kevin Mckee.

ERASMUS+

EL CPM GOMIS D'ONTINYENT REALITZA LA SEUA PRIMERA MOBILITAT ERASMUS+ AMB ALUMNES I EXPORTA EL TALENT I LA SEUA MÚSICA A EUROPA

JOSE CHÁFER MOMPÓ COORDINADOR ERASMUS

Del 30 de setembre al 4 d'octubre 16 alumnes dels departaments de vent fusta i vent metall acompanyants pels Professors José Cháfer, Jose Antonio Casanova i Estefania Santamargarita, han visitat la ciutat polonesa de Plock.

El Conservatori de Plock (Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. im. Karola Szymanowskiego) organitza les seues grans formacions (l'orquestra i la banda simfònica) per encontres setmanals i nosaltres participàrem al primer de l'any.

Durant quatre dies d'assajos, els joves intèrprets prepararen un interessant programa Baix el lema "Ànima Pol·laca i Temperament Ibèric", que contenia una part de música espanyola i una altra polonesa.

Al llarg de la setmana, els joves estudiants tingueren l'oportunitat de millorar la seva competència llingüística, millorar les habilitats per a treballar en un entorn internacional, fomentar la seua motivació, a més de treballar conjuntament i aprendre de la cultura i l'estil de la música polonesa i espanyola.

Al programa de concert estaven les obres poloneses; Dywizjon 303 i Husarz del Compositor Piotr Flis i l'obertura de l'òpera Halka de Stanislaw Moniuszko.

I com no podia ser d'altra manera, la nostra proposta volia mostrar els nostres arrels i la música que ens envolta. Per tant, proposàrem per al programa el pasdoble Suspiros de Espanya, l'intermezzo de la Leyenda del Beso de Soutullo i Vert, el Poema Simfònic de Saül Gómez El Racó de l'Or i la marxa mora Chimo de Jose Mª Ferrero, que va tancar el concert.

El divendres 4 d'octubre a les 19'00 hores a la sala Koncertowa de Plock tenia lloc el magnífic concert, que segur serà recordat per tots els participants i va fer gaudir al públic assistent.

A banda d'aquesta eixida de grup, s'han realitzat 3 eixides de professorat per a realitzar Job Shadowing als Conservatoris de les ciutats de **Tallin (Estonia), Salerno (Italia) i Aveiro (Portugal)**. Esperem que en els propers anys pogam organitzar projectes amb ells.

UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE A PŁOCK

MARCOS TEROL DONOSE ALUMNE

Soc Marcos Terol Donose, un dels alumnes que va tindre l'oportunitat de participar en el primer projecte Erasmus del Conservatori d'Ontinyent a Płock, Polònia. Ha sigut el meu primer viatge musical a l'estranger i, sincerament, espere poder viure'n molts més al llarg de la meua trajectòria com a músic.

Recorde tot el procés de preparació del vídeo de selecció com un repte personal. Fer un vídeo parlant en anglés i explicant per què seria un bon candidat per a participar en aquesta experiència va ser una cosa que no havia fet mai. Quan em van comunicar que havia sigut seleccionat després de tots els processos, em vaig sentir molt il·lusionat i amb moltes ganes de començar aquesta aventura.

La setmana a Płock va ser intensa. Érem 16 alumnes de 4t a 6é de professional dels depar-

taments de vent fusta, vent metall i percussió, ja que era un encontre per a banda, i vam poder descobrir de prop la cultura polonesa i el seu sistema educatiu i musical. Cada vesprada, de dilluns a dijous, assajàvem amb la banda local, mentre que els matins estaven reservats a activitats culturals i temps lliure. El divendres vam fer un concert a l'auditori del conservatori *Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. K. Szymanowskiego w Płocku*, i el dissabte vam visitar Varsòvia, la capital.

Recomane aquesta experiència perquè, a banda de millorar el meu anglés, he fet noves amistats tant amb estudiants de Płock com amb companys del nostre centre. Crec que aquest novedós projecte Erasmus pot incentivar molts alumnes a continuar amb els seus estudis de música. Espere poder participar l'any que ve en una altra mobilitat Erasmus!

EIXIDA ERASMUS A SALERN: UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE PER A TRES PROFESSORS DEL C.P. M. GOMIS

PEP SOLER GALBIS PROFESSOR DE PERCUSSIÓ

Del 17 al 21 de febrer, els professors del Conservatori Gomis d'Ontinyent José Cháfer, Adolfo García i Pep Soler van participar en una mobilitat Erasmus+ a la ciutat italiana de Salern al Conservatori Giuseppe Martucci, dins del programa europeu d'intercanvi educatiu. Va ser una setmana plena d'activitats musicals, intercanvi pedagògic i vivències personals que han deixat empremta.

Durant l'estada, l'equip del Conservatori d'Ontinyent va visitar el conservatori local, on van assistir a classes, van conèixer les instal·lacions i van compartir experiències amb el professorat del centre amfitrió. L'edifici, d'aspecte antic però amb molt de caràcter, es troba en un enclavament privilegiat, amb vistes espectaculars a la mar i a la ciutat, la qual cosa oferia una inspiració constant per a la pràctica musical.

L'experiència va ser especialment activa: el professor de piano Adolfo García va acompanyar a diversos alumnes en les seves interpretacions, aportant la seva experiència i sensibilitat musical, mentre que José Cháfer i Pep Soler van impartir i compartir classes als alumnes del centre, compartint el seu coneixement i metodologia amb entusiasme i proximitat amb el professorat del centre.

L'intercanvi va ser possible gràcies a la col·laboració d'Àlex Cerdà, professor valencià originari d'Agullent, que actualment desenvolupa la seva labor a Salern i va actuar com a amfitrió i enllaç. La seva implicació va facilitar un ambient pròxim i acollidor, propiciant l'intercanvi d'idees i l'obertura a futures col·laboracions.

A més, els professors van deixar la porta oberta a una futura mobilitat amb alumnat, un projec-

te il·lusionant que permetria als estudiants del Gomis viure en primera persona una experiència internacional, amb tot el que això implica nivell musical, cultural i personal.

I com no tot anava a ser treball... també van poder comprovar amb rigor i sacrifici la qualitat de les pizzes i la pasta italianes, en el que van qualificar de una recerca gastronòmica "exhaustiva" (i deliciosa).

Una experiència completa que reforça el compromís del conservatori amb la formació internacional, el creixement professional del professorat i l'obertura d'horitzons per a l'alumnat. Continuem connectant amb Europa a través de la música!

JOB SHADOWING A AVEIRO: UNA EXPERIÈNCIA QUE ENS INSPIRA

CARLOS DÍAZ ARGENTE PROFESSOR DE TUBA

Entre els dies 12 i 15 de maig, dos professors del Conservatori Professional de Música d'On-tinyent, **Daniel Ferrero** i **Carlos Díaz**, vam tindre l'oportunitat de realitzar una enriquidora estada de *job shadowing* al Conservatori de Música de Aveiro Calouste Gulbenkian, dins del marc del programa Erasmus+. Aquesta experiència ens va permetre conèixer de prop el funcionament, l'estructura pedagògica i la filosofia d'un centre de referència en l'educació musical a Portugal.

Des de la nostra arribada, vam ser acollits amb gran amabilitat i proximitat pel seu director, **Carlos Marques**, així com pels professors **Manuel Vieira** (especialista en trombó) i **Hugo Simões** (coordinador Erasmus), qui ens van guiar durant una intensa jornada de presentació per les instal·lacions, els plans d'estudi i la dinàmica organitzativa del conservatori. La seua disponibilitat i generositat a l'hora de compartir informació i experiències van marcar un punt de partida excepcional per a la nostra visita.

Al llarg de tres dies, vam poder assistir a diverses classes individuals d'instrument, sessions d'orquestra i a **una assignatura optativa especialment interessant: direcció orquestral**. Aquesta última va captar la nostra atenció per la manera com fomenta el lideratge musical des d'edats primerenques i promou una comprensió més profunda del repertori i de la interpretació col·lectiva.

Un dels aspectes que més ens va cridar l'atenció va ser l'estructura de l'edifici i la distribució dels seus espais. El centre compta amb nombroses aules adaptades a la pràctica musical, espais escènics ben equipats i zones comunes que afavoreixen la convivència entre disciplines artístiques. No debades, es tracta d'un **centre integrat d'arts**, on, a més de música, s'imparteixen ensenyaments de dansa, escultura, pintura i arts visuals. En total, acull més de 760 alumnes de música i 70 de dansa, en un ambient creatiu i multidisciplinari que enriqueix la formació global de l'alumnat.

Quant als **plans d'estudi**, el Conservatori d'Aveiro ofereix tres modalitats: **integrat, articulat i supletori**. En el règim integrat, l'alumnat cursa tant l'educació obligatòria com la formació musical dins del mateix centre, cosa que afavoreix una integració completa de totes dues dimensions. En el model articulat, assisteix al conservatori dos matins per setmana, compaginant els estudis generals en un altre centre educatiu. Finalment, el règim supletori, molt semblant a l'articulat, es desenvolupa en horari de vesprada. Aquesta flexibilitat permet a les famílies i a l'alumnat trobar la fórmula que millor s'adapta a les seues necessitats personals i acadèmiques.

Un altre aspecte destacable del model pedagògic és l'organització de les classes d'instrument. Cada alumne rep **dues sessions setmanals de 45 minuts**. A partir del cinqué curs, una

d'aquestes sessions compta amb la presència d'un pianista acompanyant a l'aula, cosa que enriqueix el treball tècnic i interpretatiu des d'una perspectiva més col·laborativa. L'accés reglat a les ensenyances musicals comença als cinc anys, encara que l'estudi de l'instrument s'inicia als huit. L'estructura global dels estudis, tot i ser diferent en l'organització, coincideix en duració amb la nostra, amb l'excepció dels tres primers anys sense instrument obligatori.

A més del valor pedagògic i artístic del centre, també ens va cridar l'atenció el seu origen i la seua història. **Fundat l'any 1960** com a conservatori regional, el centre deu el seu nom i part de la seua existència al suport del **mecenases armeni Calouste Gulbenkian**. Aquesta figura, àmpliament reconeguda a Portugal pel seu compromís amb la cultura i les arts, va deixar un llegat important a través de la seua fundació, clau per al finançament de múltiples projectes educatius i artístics al país. El Conservatori d'**Aveiro** és un d'aquells exemples de com el mecenatge pot marcar una diferència duradora en la vida cultural d'una comunitat.

La ciutat d'Aveiro, per la seua banda, ens va conquistar des del primer moment. Coneguda com la **"Venècia de Portugal"** gràcies als seus canals navegables i les colorides embarcacions

tradicionals anomenades *moliceiros*, Aveiro combina a la perfecció tradició i modernitat. La seua **arquitectura art nouveau**, els edificis històrics, els carrers plens de vida i la seua proximitat a la mar la converteixen en un lloc ideal per al desenvolupament de la creativitat i les arts.

Més enllà de l'àmbit acadèmic, l'estada a Aveiro també va ser una oportunitat per establir llaços amb companys i companyes d'un altre país, compartir bones pràctiques docents i reflexionar sobre les nostres pròpies metodologies. **Tornarem amb idees noves, una inspiració renovada i el desig de continuar enfortint** vincles europeus que ens enriqueixen com a institució i com a comunitat educativa.

Aquest tipus d'experiències reforcen la **importància del programa Erasmus+ i de la internacionalització dels nostres centres**, no sols per l'adquisició de coneixements, sinó també per l'obertura de mires, la cooperació entre institucions i la valoració de la diversitat cultural. Des d'ací, agraim al Conservatori de Música d'Aveiro la seua generosa acollida, la seua professionalitat i el seu compromís amb l'excel·lència educativa, així com a totes les persones que han fet possible aquesta experiència.

INTERCANVI ERASMUS AMB ESTÒNIA

UNA EXPERIÈNCIA ENRIQUIDORA PER AL PROFESSORAT I L'ALUMNAT DEL CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA D'ONTINYENT

ROSA Mª CAMPOS MICÓ PROFESSORA DE PIANO

Dins del marc del programa Erasmus, el Conservatori Professional de Música d'Ontinyent Josep Melcior Gomis ha iniciat enguany un projecte ambiciós i molt il·lusionant. Una de les activitats destacades ha sigut la realització d'una estada de Job Shadowing al prestigiós Conservatori-Escola de Música MUBA de Tallinn, Estònia.

Les professores que han protagonitzat aquesta experiència han sigut Violeta Rosell Martín, professora de violí, i Rosa Maria Campos, professora de piano. Durant l'estada, van assistir a diverses classes de piano, violí i música de cambra, impartides per professionals de primer nivell com el solista de violoncel de l'Orquestra Nacional d'Estònia, que preparava els alumnes finalistes d'un concurs de música de cambra.

A més, van conèixer professorat de la Big Band, de saxòfon i altres especialitats, alhora que van poder visitar totes les instal·lacions del centre. El MUBA és una escola integrada on l'alumnat pot començar els estudis musicals als sis anys i compaginar-los amb l'ensenyament obligatori, a més d'incloure també formació en dansa. Es tracta d'un centre públic amb instal·lacions modernes i excel·lents, remodelades recentment, i amb un nivell musical altíssim. A més, l'alumnat té la possibilitat de menjar i fins i tot residir al centre.

La visita ha donat lloc a relacions pedagògiques molt valuoses. Violeta Rosell va treballar amb la violinista Pile Trala, amb qui es va obrir la possibilitat

de futures col·laboracions. També es va establir una gran connexió amb la reconeguda pianista i pedagoga Jekaterina Rostovtseva, amb qui s'ha iniciat un intercanvi fructífer.

Jekaterina Rostovtseva és una destacada pianista i professora que es va formar a l'Acadèmia de Música i Teatre d'Estònia amb el professor Peep Lassmann, on va obtenir el Màster en piano. Ha participat en classes magistrals amb figures de renom com Lazar i Valentina Berman, Angela Hewitt, Joanna MacGregor, Boris Berman, entre d'altres. Des del 1998, ha exercit com a professora amb una gran dedicació. El 2014, va ser guardonada com a Millor Jove Professora de Piano de l'Any per l'Associació Estoniana de Professors de Piano, i el 2022 va rebre un reconeixement pedagògic per part del Fons Cultural d'Estònia. Els seus alumnes han estat premiats en nombrosos concursos internacionals i han participat en festivals de prestigi arreu del món, incloent-hi el Lille Piano Festival, Piano City Milano i el Festival Brin d'Herbe a França. Actualment, és docent a l'Institut de Pedagogia de la Interpretació de l'Acadèmia de Música i Teatre d'Estònia i al MUBA.

Fruit d'aquesta connexió, el darrer 10 de juny rebérem la visita dels alumnes de Jekaterina, que oferiren diversos concerts a casa nostra: el 12 de juny al Conservatori Professional d'On-

tingent a les 19.30 h, el 13 de juny a Agullent i el 14 de juny al Club Nàutic de Dènia.

Aquest intercanvi representa molt més que una experiència puntual: ha servit per motivar profundament el nostre alumnat, fomentar l'obertura internacional del nostre centre i posar en valor la qualitat interpretativa i pedagògica del Conservatori d'Ontinyent. Ja estem treballant per tornar a Estònia el curs vinent 2025-2026, amb alumnes de piano i corda que podran assistir a classes, compartir escenari amb el jovent estonià i créixer musicalment en un entorn tan inspirador com el del MUBA.

RECONeixEMENT ALS MÈRITS ACADÈMICS

PREMIS PROFESSIONALS DE MÚSICA

Volem aprofitar aquest espai de la revista per a fer un reconeixement a una part de l'alumnat que ha destacat pel seu mèrit acadèmic i ha rebut alguns dels guardons que s'atorguen al nostre centre.

Com cada any, el curs 23/24 va finalitzar amb les proves d'obtenció dels premis professionals. Als premis d'especialitats instrumentals pot optar l'alumnat que ha obtingut una qualificació mínima de 9 punts en 5é i 6é curs.

Al Premi de Fonaments de Composició pot optar l'alumnat que obté almenys 9 punts en l'assignatura d'anàlisi en 5é i 6é, almenys 9 en l'assignatura de Fonaments de Composició i almenys 8 en l'especialitat instrumental en 6é curs.

L'alumnat premiat va ser:

Maria Blasco Domínguez: Premi Professional en l'especialitat d'Oboe

Pau Gironés Musté: Premi Professional en l'especialitat de Violoncel

Pau Gironés Musté: Premi Professional en l'especialitat de Fonaments de Composició

XIV EDICIÓ DELS PREMIS “CIUTAT D’ONTINYENT”

El passat dijous 4 d’abril, l’auditori del nostre centre va acollir l’acte de lliurament dels Premis “Ciutat d’Ontinyent”, organitzat amb el suport de l’Ajuntament d’Ontinyent. Aquests guardons reconeixen l’alumnat de 5é dels ensenyaments professionals amb els millors expedients acadèmics des de 1r fins a 4t curs, tenint en compte també la simultaneïtat dels seus estudis amb l’institut en l’edat corresponent.

L’entrega de premis es va celebrar en el marc del que aquest curs hem anomenat “ABRIL CULTURAL” i va comptar amb l’assistència del regidor d’Educació Ferran Gandia.

Agraïm a l’Ajuntament d’Ontinyent les seues col·laboracions amb el conservatori i el patrocini d’aquests premis.

Després de valorar els expedients acadèmics, el Consell Escolar, reunit el 31 de gener de 2025, va decidir concedir els premis als següents estudiants:

Modalitat de Corda - Cant: **Gemma Grau Gironés** (violí)

Modalitat de Percussió - Piano: **Marc Balbastre Penadés** (percussió)

Modalitat de Vent-Fusta: **Vicent Casanova Reig** (saxòfon)

Modalitat de Vent-Metall: **Marc Senabre Sanz** (trompa)

Enhorabona a totes i tots els premiats! Seguiu endavant amb el vostre esforç i dedicació!

ACTIVITATS DEL CURS EN IMATGES

Al teatre Principal d'Alacant a escoltar el Quartet Casals

Alumnat de saxo.- 25N a l'IES l'Estació

Big Band- concert de Nadal

Alumnat a la representació de la 9ª de Beethoven al Palau de la Música

Classe Magistral de Cant amb Patricia Llorens

Classe Magistral de Percussió amb Pedro Estevan

Classe Magistral de Violí amb Francesc Navasquillo

Col·laboració de l'aula de saxos a l'IES Jaume I - 15 d'abril

Concert de l'orquestra al 1r trimestre

Concert per a escolars de l'alumnat i professorat de Corda

Concert per a escolars de l'alumnat i professorat de Corda

Ensemble de trompes en el concert de final de curs

Intercanvi de clarinet amb el Conservatori d'Elda

Intercanvi de piano amb el Conservatori de San Cugat del Vallés

Intercanvi de tubes amb el Conservatori de Cullera

Intercentres Percussió a Villena - 11 d'abril

La Big Band Gomis, a Xàtiva

L'alumnat de clarinet del IES Jaume I interprenen amb el seu professor

NadalTubes, amb l'alumnat del Conservatori de Cullera

NadalTubes, xocolatà col·laboració de l'AMPA

Banda 1r i 2n

Orquestra 1r i 2n

L'ANSIETAT ESCÈNICA EN ELS MÚSICS

DIEGO NAVARRO AGUILERA PROFESSOR DE CLARINET

INTRODUCCIÓ

Què és?

L'ansietat escènica no és por escènica.

La por i l'ansietat són experiències emocionals diferents, encara que amb freqüència els dos termes s'usen indistintament.

La por generalment és una resposta transitòria a un estímul específic que disminueix una vegada que la persona ha escapat del perill, pel que té una funció urgent, orientada a la supervivència, a provocar que la persona fuita del perill.

D'altra banda, l'ansietat és una resposta a situacions simbòliques, psicològiques o socials que generen incertesa, en comptes de la presència física de perill. Depenent de com la persona elabore la situació, pot ser viscuda com una forma d'entusiasme o (en l'altre extrem) de manera afeblidora i disfuncional quan és intensa i crònica, quan la persona està contínuament anticipant perills o esperant que es repetisquen amenaces del passat.

L'ansietat escènica és un tipus d'ansietat situacional sovint denominada amb el terme "por escènica".

Per tant, podríem dir que l'ansietat escènica és un estat emocional agut davant un esdeveniment (la interpretació en públic) que l'interpret valora com a estressant.

Des del meu punt de vista com a docent i intèrpret, l'ansietat escènica té molta relació amb l'enjudiciament distorsionat que realitzem de les nostres actuacions de cara al públic, bé siguin artístiques o d'una altra índole. És essencial que els que ens dediquem a la docència artística ensenyem als nostres alumnes a valorar les audicions que realitzen al llarg de la seua carrera de forma sempre positiva perquè per desgràcia la majoria dels alumnes, bé per comentaris negatius externs que se

solen suscitar a causa de la competència, o bé pel caràcter massa exigent que sol prevaldre, en la majoria dels casos les anàlisis posteriors a qualsevol audició solen ser sobre el que ha eixit malament i no sobre el que ha eixit bé.

És summament important que els alumnes enfortisquen la seua autoestima perquè qualsevol "contratemp escènic" no els supose una càrrega que els pugua fer mossa en la seua futura carrera perquè com bé diu N. Branden "els judicis que fem sobre nosaltres mateixos són els més rellevants, perquè seran el motor de la nostra existència"

PROPOSTA DIDÀCTICA

La meua proposta didàctica està basada en dos aspectes bàsicament, que són: la naturalitat enfront de qualsevol manifestació artística i el relativitzar qualsevol situació que ens pugua semblar poc o gens exitosa. Enfront d'aquestes dues idees hem de fer referència en el primer dels casos a la funció que ha tingut la música al llarg de la història la qual ha sigut d'acte social o entreteniment i en el segon dels casos cal situar el context de l'escenari musical, no solament en l'etapa acadèmica sinó també en la professional, com un lloc en el qual s'exposa una obra artística la qual pot o no portar implícits elements no previstos en aquesta obra o partitura, els quals mai els denominarem errors sinó uns elements més d'aprenentatge de cara a futures posades en escena.

APLICACIÓ A L'AULA

De cara a treballar l'ansietat escènica a l'aula la situaria en un principi en la primera etapa acadèmica o grau elemental que seria dels huit fins als dotze anys. Des del meu punt de vista s'hauria de treballar molt abans per a què la naturalitat es quedara impregnada en els anys més primerencs, però caldria canviar els plans d'estudis i aquesta missió seria més àrdua.

En el primer curs es realitzaran tres audicions, una en cada trimestre, totes seran audicions d'aula on l'alumne no senta diferència d'ambient sobre les classes diàries, les obres a interpretar tindran un nivell totalment assequible. Solament hi haurà públic alié a l'aula en l'última audició el qual seran familiars i gent molt reunida als alumnes, es farà coincidir una de les audicions amb la celebració dels carnets totes on tant alumnes com professor estaran disfressats, és molt important que en aquesta primera etapa el professor actue juntament amb els alumnes perquè a més de sentir-se abrigallats senten més valorada l'actuació realitzada.

En el segon curs el plantejament canvia quant al lloc de les audicions que el començaríem a situar en llocs on és poc comú realitzar concerts perquè visquen la música evitant ser influenciats per l'escenari en si, aquests llocs podrien ser: el camp, residència d'ancians, la platja, parcs, etc. El nombre d'audicions serien quatre repartint-les temporalment durant el curs.

En el tercer curs començaríem a situar les audicions al saló d'actes del conservatori. Sempre caldrà triar un repertori el qual siga molt assequible la seua interpretació en tots els sentits. El professor participarà com un més, es podrà introduir un element que ajude a relaxar l'ambient, el qual pot ser premiar a l'alumne o persona del públic que detecte l'error o l'origó que el professor intencionadament realitzarà durant l'audició, d'aquesta manera l'atenció es fixarà més en el professor i la seua figura quedarà menys mitificada.

En el quart curs es realitzarà únicament una audició la qual serà a final de curs interpretant obres triades pels alumnes i tenint com a públic als companys del conservatori únicament, és important això últim perquè ells més que ningú saben les sensacions que es tenen davant del públic i per consegüent agrairan amb més sentit l'esforç que estan realitzant els companys en eixe moment.

A més de l'anteriorment exposat, sempre després de cada audició el professor ha de xarrar de manera natural amb els alumnes sobre les sensacions que han experimentat en aquestes audicions. D'aquesta manera podrem conèixer millor als alumnes i ajudar-los en els casos que siguen necessaris, sobretot ensenyant-los a escoltar-se per a conèixer-se com a ésser únic.

Els professors hauríem de tindre més coneixement d'estratègies que puguem utilitzar per a ajudar l'alumne a viure la música de manera saludable pensant que som una eina al "servei" de la música.

L'alumne ha d'aprendre a escoltar el seu propi cos i a no rendir-se en el cas que aflore l'ansietat escènica.

Les tècniques respiratòries són un recurs molt efectiu per a disminuir els símptomes de l'ansietat escènica. Existeix una bibliografia molt densa referent a aquest tema. Com a recurs, podem consultar el llibre de l'escriptora alemanya Hiltrud Lodes "Aprén a Respirar", en el que apareixen nombrosos exercicis per a desenvolupar una respiració plena i alhora relaxant.

Mai! utilitzarem la burla o el ridiculitzar com un recurs didàctic per a motivar a l'alumne.

LES NOSTRES CONCLUSIONS PER A L'ALUMNAT:

- Ensenyar-los a estimar la música i a compartir-la amb els altres.
- Fer-los sentir que som una ferramenta al "servei" de la música.
- La interpretació musical: sentir-la prèviament

en el seu interior per a després compartir-la amb els altres.

- Ensenyar-los a escoltar-se per a conèixer-se com ser únic.
- Reflexionar sobre els seus sentiments en l'acte interpretatiu.
- Comunicació verbal de l'experiència musical: estudi, interpretació individual, interpretació col·lectiva, escolta d'altres companys ....
- Actuacions en família: que l'alumne es pugui beneficiar de la vivència de compartir la música amb este públic privilegiat.
- Informar l'alumne del concert com a "acte social" amb les seues connotacions històriques, culturals, etc...
- Ensenyar-los a escoltar el seu propi cos i a no rendir-se a combatre l'ansietat
- Diferenciar contextos que podem interpretar

- Treballar amb el grup com a element dinamitzador

LES NOSTRES CONCLUSIONS PER AL PROFESSORAT:

- L'experiència és un grau, podem aprendre d'ella.
- Cal tenir un domini previ del repertori.
- Continuar amb la interpretació de l'obra musical, oblidant-nos de l'error comés.
- **Confiar** que et sentiràs abrigallat pels teus companys intèrprets, el públic...
- **Verbalitzar** els sentiments.
- **Reflexionar** sobre les nostres emocions, analitzar i aprendre a conduir-les.
- No dramatitzar, riure (l'humor com una ferramenta clau, una forma de descàrrega), relativitzar.
- "Les emocions guien més eficaçment els nostres esforços", Goleman.
- "M'agraden els meus errors, no vull renunciar a la llibertat deliciosa d'equivocar-me", Chaplin.
- L'error pot ser una ferramenta d'aprenentatge i no un element destructiu.
- El que importa és el context general, no l'error puntual.
- Ser conscients de l'educació, obertura, coneixements musicals... del públic.

BIBLIOGRAFÍA:

- Cautela, J. Y Groden, J.: "Técnicas de relajación: manual práctico para adultos, niños y educación especial". Biblioteca de Psicología, Psiquiatría y Salud. Ed. Martínez Roca. 1985
- Emoto, M., Mensajes del agua: la belleza oculta del agua. Ed. La Liebre de Marzo. 2003.
- Arntz, W. y col.: "¿Y tú qué sabes?: Descubre las infinitas posibilidades para cambiar tu realidad cotidiana". Ed. Palmyra. 2006.
- Greenberg, L. S. "Trabajar con las emociones en psicoterapia". Ed. Paidós, 2000.
- Lipton, Bruce: "La biología de la creencia". Ed. Palmyra. 2007
- Naistadt, Ivy.: "Hablar sin miedo". Ed. Oniro, 2005
- Branden, Nathaniel: "Honoring the self" J. P. Tarcher. 1983
- Ruiz Ramos, Gloria: "Amo hacer música: yogaterapia para intérpretes". Ed. Mandala. 2000

ELS EXALUMNES PARLEN

MARIA JOSÉ BLASCO GARCIA

Maria José Blasco Garcia és oboïsta i pianista, professora de música i especialista en Necessitats Específiques de Suport Educatiu. Nascuda a Alfarrasí, un poble amb una arrelada tradició musical, inicia la seua formació a l'escola de música del seu poble i l'any 2006 accedeix al Conservatori Professional de Música d'Ontinyent, on obté els títols professionals d'oboè i piano. Posteriorment, continua els seus estudis superiors al Conservatori Superior de Música de València i s'especialitza en educació musical per la Universitat de València, en neuropsicologia i educació per la UNIR, i en neuropsicologia de la música per la Goldsmiths University of London. La seua trajectòria se centra

en la docència, amb un fort compromís per la inclusió educativa. Actualment resideix al Regne Unit, on treballa en entorns escolars diversos i impulsa projectes musicals inclusius.

Quan et vas iniciar en la música?

La música ha estat una part fonamental de la meua vida des de ben menuda. De fet, no sabria dir exactament quan vaig començar a estudiar música de manera formal perquè, en aquell moment, la meua banda encara no comptava amb una escola de música com a tal. El que sí recorde perfectament són les vesprades a l'antic ajuntament, acompanyant mon pare mentre impartia classe de "solfeo" i els seus alumnes aprenien a tocar el clarinet.

En algun moment d'aquella etapa, ell em va preguntar: "Quin instrument vols tocar?" Jo ho tenia claríssim: volia tocar el clarinet, com ell! Però quasi sense adonar-me'n, el clarinet no va ser per a mi i em vaig veure assistint a classes d'oboè a l'Olleria i acudint a les primeres lliçons de llenguatge musical a la recentment creada escola de música de la meua banda.

Tens familiars músics?

El meu pare és clarinetista i ha sigut director de

la meua banda durant molts anys. Ell sempre ha estat molt vinculat al món musical, i, com a curiositat, ell va formar part de la segona promoció del Conservatori d'Ontinyent. M'encanta escoltar les anècdotes que conta d'aquella època, compartides amb els seus companys de conservatori. Ell sempre em diu amb un somriure: *"Els millors anys com a estudiant els vaig viure al Conservatori d'Ontinyent."*

Casualitat o no, per a mi també ho van ser. Aquells anys al conservatori van marcar profundament la meua trajectòria, no només musical, sinó també personal.

Durant quins cursos vas estudiar al Conservatori d'Ontinyent?

Vaig iniciar els meus estudis professionals d'oboè el curs 2006/2007. Dos anys més tard, el 2008/2009, vaig començar també els estudis professionals de piano, compaginant ambdós itineraris al llarg de la meua formació al conservatori.

Què i on vas estudiar després?

L'any 2012 vaig iniciar els meus estudis superiors de música en l'especialitat d'oboè al Conservatori Superior de Música de València. Una vegada graduada, vaig continuar la meua formació de postgrau a la Universitat de València, cursant un màster d'especialització en educació musical.

Amb el temps, i arran de l'experiència directa a les aules, vaig començar a treballar amb alumnat amb Necessitats Específiques de Suport Educatiu. Aquella realitat em va fer adonar que no comptava amb les eines necessàries per garantir una educació de qualitat i realment inclusiva per a tot l'alumnat. Per això, vaig decidir ampliar la meua formació amb una especialització en neuropsicologia i educació.

Un cop finalitzada, vaig sentir la necessitat d'anar encara més enllà i comprendre com funciona l'aprenentatge musical a nivell neuronal, especialment en alumnat neurodivers. Aquesta inquietud va ser el que em va portar a Regne Unit, on vaig cursar l'especialitat en neuropsicologia de la música.

Quins records guardes del Conservatori d'Ontinyent?

Guarde molts records del Conservatori d'Ontinyent i tots són molt positius. Des dels moments compartits amb els meus companys, fins a les converses amb Rafaela, la conserge, que sempre ens rebia amb un somriure, i, per descomptat, els professors que van marcar profundament la meua formació. Alguns d'ells han sigut una autèntica font d'inspiració per a

convertir-me en la professora que soc hui en dia.

Per a mi, anar al conservatori era molt més que una obligació acadèmica, era una motivació diària. Mentre que l'institut no aconseguia despertar-me el mateix entusiasme, el conservatori era el lloc on realment em sentia plena, realitzada i connectada amb allò que m'apassionava, la música.

Tens contacte amb els teus companys de promoció?

Per descomptat que mantinc el contacte amb molts dels companys del conservatori. Tot i que ara els veig poc, ja que visc a l'estranger, encara conserve un vincle molt especial amb alguns d'ells. De fet, alguns d'aquells companys han esdevingut una segona família per a mi. Són persones amb qui compartisc molt més que una etapa de la meua vida, són persones que continuen presents i que són molt importants per a mi.

Com va ser la idea de vindre a estudiar al Conservatori d'Ontinyent?

Per a mi, accedir al conservatori va ser una evolució natural dins del meu camí musical. Recorde que un dia, el meu professor d'oboè li va comentar a mon pare que estava preparada per a fer les proves d'accés al conservatori. Jo vaig acceptar, encara que en realitat no sabia ben bé què suposava "anar al conservatori".

Vaig triar Ontinyent perquè era el conservatori més pròxim a casa, però també perquè mon pare havia estudiat allí i sempre havia parlat meravelles de la seua experiència. No volia deixar passar l'oportunitat de viure jo també aquella etapa que ell recordava amb tanta estima.

Et va constar integrar-te?

La veritat és que no em va costar gens integrar-me. Crec que gran part del mèrit el van tindre els meus companys, que m'ho van posar molt fàcil. Érem una promoció molt ben avinguda, i això creava un ambient de treball i convivència molt agradable. L'ambient al

conservatori era excel·lent i el professorat era atent i proper. Tot i que la relació amb ells es basava, com és natural, en el respecte, sempre sabien com acompanyar-nos i guiar-nos de manera molt humana i propera en el nostre camí formatiu.

Creus que els ensenyaments professionals preparen bé als alumnes per als estudis superiors i la vida laboral?

Els ensenyaments professionals que jo vaig cursar em van preparar molt bé en l'àmbit de la interpretació musical. Ara bé, trobe que hi havia una manca d'informació pel que fa a altres itineraris formatius, com ara la pedagogia musical, musicologia, composició, etc. Personalment, m'hauria agradat rebre orientació més clara sobre les diferents especialitats que ofereix un conservatori superior. Estic convençuda que, en el meu cas, estudiar pedagogia musical des d'un inici hauria sigut molt més encertat i coherent amb la meua vocació. En l'actualitat, estic segura que aquesta situació ha canviat, i que actualment l'orientació que rep l'alumnat al Conservatori d'Ontinyent és molt més completa, personalitzada i enfocada a acompanyar cada estudiant segons les seues inquietuds i capacitats.

Quan vas decidir que volies dedicar-te professionalment a la música? Amb quina edat?

Des que vaig començar la meua formació professional tenia molt clar que volia dedicar-me

a la música. No obstant això, el moment clau en què realment vaig prendre la decisió de comprometre'm amb aquest camí va ser als 15 anys, quan vaig haver de triar quin batxillerat cursar. Va ser aleshores quan vaig assumir amb convenciment que volia fer de la música la meua professió.

Què va fer decantar-te per la teua especialització i pel conservatori superior en el qual vas estudiar?

El motiu pel qual vaig triar estudiar interpretació musical va ser, en gran part, per desconeixement i per una percepció equivocada de les altres especialitats que ofereix el conservatori superior, especialment la de pedagogia. En aquell moment, hi havia una creença general entre els companys que dia que les persones que optaven per la pedagogia era perquè no tenien el nivell de domini instrumental suficient per accedir a interpretació. Aquella creença inicial em va dur a graduar-me en interpretació, però posteriorment vaig redirigir la meua trajectòria cap a l'educació, que és on realment he trobat la meua vocació. Gràcies a aquesta experiència, tinc un coneixement profund del meu instrument i també una formació extensa en educació musical.

La raó principal per la qual vaig triar el Conservatori Superior de Música de València va ser el desig d'estudiar amb Jesús Fuster, un dels millors oboïstes del panorama nacional. I, a dia de hui, puc dir amb plena convicció que, si haguera de tornar a triar, escolliria de nou Valèn-

cia. No només per l'oportunitat d'haver-me format amb Jesús, sinó també per la qualitat del professorat en totes les assignatures.

Vaig tindre el privilegi d'aprendre d'autèntics especialistes en camps com l'harmonia, l'anàlisi, l'acústica o la història de la música. De tots ells vaig aprendre moltíssim, i guarde un gran respecte i agraïment per la seua tasca i dedicació.

Com arribares a Anglaterra a treballar? Conta'ns la història i parla'ns un poc dels ensenyaments musicals allí.

El motiu pel qual vaig decidir traslladar-me a Anglaterra per a treballar i continuar la meua formació acadèmica té l'origen en el meu interès per aprofundir en l'àmbit de la neuropsicologia. Al llarg de la meua trajectòria acadèmica i professional he coincidit amb molts companys i alumnes que presentaven dificultats en l'aprenentatge musical. La música, entesa com un llenguatge, comparteix una gran part dels seus circuits neuronals amb el llenguatge oral, escrit i auditiu.

Si ens atenem a aquesta realitat, és fàcil entendre que l'aprenentatge musical, tal com s'entén dins dels ensenyaments de règim especial, pot representar una barrera significativa per a l'alumnat amb aquest tipus de dificultats. Alhora, cal tindre en compte que hi ha alumnes que poden presentar problemes específics en el processament musical, tot i no mostrar dificultats aparents en el processament del llenguatge. És a dir, no tots els casos de dificultats musicals tenen l'origen en trastorns del llenguatge, però sovint comparteixen vies neuronals que poden veure's alterades de manera similar.

Tot i que actualment hi ha nombrosos estudis que demostren com les intervencions educatives poden ajudar aquest alumnat a superar barreres d'aprenentatge en general, és molt difícil trobar intervencions dissenyades específicament per a l'alumnat de música. A més, el fet que l'educació musical varie profundament d'un país a un altre fa encara més complex el desenvolupament de recursos educatius

específics. Aquesta realitat em va impulsar a traslladar-me al Regne Unit, on vaig trobar una formació més especialitzada en neuropsicologia de la música i en els processos neuronals implicats en l'aprenentatge musical, amb l'objectiu de contribuir a una educació musical més accessible, inclusiva i ajustada a la diversitat de l'alumnat.

Pel que fa als ensenyaments musicals al Regne Unit, el sistema educatiu és molt diferent del model de conservatoris elementals/professionals i escoles de música elementals que tenim a Espanya. Ací no existeixen conservatoris equivalents als nostres. L'ensenyament musical es realitza principalment dins del sistema escolar general. A l'etapa de primària i secundària obligatòria, l'alumnat rep aproximadament una hora de música a la setmana com a part del currículum.

Quan un alumne desitja una formació més específica en un instrument, ha de recórrer a classes particulars, habitualment organitzades a través de l'escola o de manera independent, i impartides per especialistes. Aquesta formació privada se centra exclusivament en l'instrument, i aspectes com el llenguatge musical, l'harmonia o l'anàlisi solen quedar en un segon pla. De fet, la teoria musical (equivalent al nostre llenguatge musical) només es treballa de manera sistemàtica a partir del *Grade 6* del sistema de certificació de l'ABRSM (Associated Board of the Royal Schools of Music), i només si l'alumne vol accedir als nivells superiors (*Grade 6 to 8*). Això fa que molts estudiants desenvolupen una bona oïda i tècnica instrumental, però no tinguen un domini sòlid de la lectura o l'anàlisi musical, fins i tot en nivells avançats.

Per a aquells que volen aprofundir en la formació musical amb una projecció més professional, existeixen les anomenades *Saturday Music Schools*, com les de la *Royal Academy of Music* o la *Guildhall School of Music & Drama*, que ofereixen formació musical més completa als caps de setmana. Tanmateix, aquesta formació no és tan intensiva ni especialitzada com la que reben els estudiants als conservatoris professionals espanyols.

A l'etapa de secundària (a partir dels 14-15 anys), els estudiants poden triar itineraris musicals mitjançant assignatures optatives com el *BETC* o *GCSE Music* o, més endavant, cursos com l'*A-Level Music*, que podríem considerar equivalents aproximats al nostre batxillerat musical.

En definitiva, es tracta d'una educació musical totalment diferent, on el pes de l'educació recau majoritàriament en iniciatives privades, amb menys estructura i continuïtat acadèmica entre etapes. Tot i que hi ha opcions per accedir a formació d'alt nivell, aquestes no estan integrades dins d'un sistema públic de conservatoris com el nostre, i això condiciona profundament la manera d'ensenyar, aprendre i viure la música al Regne Unit.

Recomanaries estudiar a l'estranger el grau o un post-grau?

Sens dubte! Òbviament, el lloc on cursar el grau o post-grau pot variar segons l'instrument que toque l'alumne i segons on es troben els especialistes amb els quals tinga interès a formar-se. Ara bé, viure en un altre país i descobrir una nova llengua, cultura i sistema educatiu és una vivència d'un alt valor per al desenvolupament integral de qualsevol professional. Per això, si existeix l'oportunitat d'estudiar a l'estranger, jo no dubtaria ni un moment a explorar-la amb deteniment, informar-me bé i, si és possible, lluitar per fer-la realitat. És una experiència que pot transformar profundament tant la trajectòria acadèmica com la manera d'entendre la música.

El que has trobat al món laboral es correspon amb les teues expectatives?

Les meues expectatives estaven fortament condicionades per la meua experiència com a alumna, formada i criada dins del sistema educatiu espanyol. Per tant, no es corresponien amb la realitat del món laboral que he trobat. Ara bé, el context laboral que he conegut no és ni millor ni pitjor que el que jo coneixia, simplement és diferent, i, sobretot, profundament enriquidor. Aquesta experiència ha transformat la meua manera d'entendre l'educació musi-

cal, que hui dia és molt més àmplia, oberta i diversa que abans.

Conta'ns algun projecte en el qual has treballat que haja sigut important o especial per a tu.

El projecte més important en què he treballat fins ara ha sigut la col·laboració amb un conservatori valencià per ajudar-lo a adoptar mesures d'inclusió a l'aula, ajustades a la legislació vigent i als recursos disponibles. Aquesta experiència ha sigut profundament enriquidora, no només perquè m'ha permés compartir i aplicar els coneixements que he desenvolupat al llarg de la meua trajectòria professional en l'àmbit de l'educació especial, sinó també perquè he tingut l'oportunitat de comprovar que la meua aportació tenia un impacte real i positiu en l'entorn.

Aquesta vivència m'ha omplert d'esperança i m'ha motivat encara més a continuar aprenent, aprofundint i desenvolupant els meus coneixements, amb l'objectiu de contribuir, des de la meua especialització, a una educació musical més accessible, inclusiva i enriquidora.

ACOMIADAMENT DE L'ALUMNAT DE 6É

Després de molts anys d'esforç i dedicació ha arribat el dia d'acomiar-nos del que ha sigut durant estos 6 anys, i per a molts 10, la nostra segona casa.

El nostre pas pel conservatori ens ha canviat la vida, ja que, no sols ens ha donat la nostra formació musical, sinó que també ens ha fet créixer com a persones. Han sigut anys de molt de sacrifici i dedicació per compaginar tots els estudis, però sens dubte ha valgut la pena i ha sigut una experiència que portarem al nostre cor per sempre.

L'elemental va ser sols un espòiler dels propers anys que ens venien, va ser una "presa de contacte" amb la música. Ja l'any 2019, amb la pandèmia pel mig, vam iniciar "l'etapa tocha", el Professional. Mai oblidarem les classes de banda amb el nostre Fili, els seus exàmens improvisats de "dis-me un número, cinc?: "pues" tu, cinc" i els seus elements fonamentals per a viure tranquil, el fofi i el xino. Així com tampoc oblidarem els vídeos que teníem que fer en pandèmia per a poder passar de curs, eh Titín?

Ja després vam conèixer al nostre Salva (Tur), que amb les seues classes (i conyes no tant conyes), va crear una unió inseparable entre nosaltres. Paconchita, Cayetano i mil factors més (que no anem a recordar per si no ens deixen acabar el discurs) van marcar un abans i un després que farien decidir que el conservatori definitivament ens estava fent feliços.

I feliços sobretot ens han fet Rafaela i Creden, rebent-nos cada vesprada amb un somriure i amb la clau en la mà.

Com no, no podem oblidar tampoc el viatge a Berlín. L'amor entre Toni i Marco, les cançonetes a les parades del metro (que de vegades ens feien desorientar-nos i agafar el que no era), Rosa tallant els flecs del meu pantaló per poder entrar a la filharmònica "decents", el KIT KAT (que tampoc el podem explicar...) Sens dubte va ser un viatge que ens va marcar i enriquir de debò. Per això, volem agrair de tot cor als quatre professors que ens vau acompanyar: Aroa, Marco, Toni (amb les seues TONICALITZACIONS momentànies) i

Rosa amb els seus ànims inesgotables i amor de mare que tots necessitàvem. Gràcies per tot l'esforç, Rosa.

Ja van vindre cinquè i sisè, els anys més intensos on hem passat mínim 10 hores a la setmana (per això el que havíem dit de segona casa, perquè a casa sols anàvem a dormir, i fent un recompte d'hores, tenim més hores passades al conservatori que dormint).

Cinquè i sisè van ser el descobriment d'Aurora. Aurora, gràcies pel teu suport incondicional. Has tingut una dedicació infinita, i has aconseguit que ens acabe agradant la història de la música. Et donem gràcies per les pauses entre classes que ens donaven la vida, i reforçaven amistats que recordarem com una peça clau de la nostra etapa educativa. Ens has fet descobrir parts de la música que ens han fet entendre-la més i estimar-la (i a tu també).

A Paco Molina, volem agrair-te principalment la teua infinita paciència al llarg d'aquests quatre llargs i molt divertits anys. Perquè, sens dubte, hem disfrutat mentre apreníem. Com tu dius, no has tingut mai a un grup amb una incontinença verbal tan gran, però sabem que al fons del teu cor, estimes als teus borrecs preferits. Ara parlant seriosament, gràcies Paco per ensenyar-nos tanta música.

I Dani, de tu no ens podíem oblidar. Enguany ens has fet recuperar la il·lusió dels dimecres

a les 16:30 (de vegades a les 16:45). Estem infinitament agraïts pels teus ànims, pel repertori brutal d'aquest curs i sobretot pel teu caràcter. No sols ens has ensenyat música sinó també cultura general i musical especialment amb el mític "Gigi el amoroso". Ens ha marcat molt el teu humor que tant et caracteritza i que trobarem a faltar. A més, com a professor de trompa ens has acompanyat i ajudat molt durant aquests anys i com bé vas dir al recital... "Fins ací ha arribat aquesta etapa amb nosaltres, a partir d'ara prendreu el vostre propi camí" (que assegurem que serà prop de la música).

En aquesta etapa ens han marcat llocs i persones que se situen més enllà de les aules, com va ser Fuset o el Charter, on totes les setmanes berenàvem entre anàlisi i història o inclús els més ràpids entre banda i cor. (Sentim dir-vos que hi havia classes que no arribàvem tard perquè estiguérem assajant en Dani o Adolfo sinó perquè estàvem menjant dònuts al charter).

També volem recordar el nostre aire condicionat, les persianes que pugen i baixen i el tan característic ascensor que han fet únic aquest conservatori.

El conservatori no sols ha sigut quatre parets, foradades on hem après música, sinó el lloc que ens ha vist créixer.

I ara, molts de vosaltres continuareu els estudis superiors en la música i altres seguireu altres

camins que vos portaran a ser grans professionals, però sens dubte, el que sí que tenim clar és que un trosset del nostre cor es quedarà per sempre al conservatori. Perquè si alguna cosa ens ha deixat clara aquesta etapa, és que la família no és de sang.

Hem plorat, hem rí, hem discutit, ens hem suportat, hem disfrutat... Però sempre junts compartint aquesta passió tan i tan bonica.

Per acabar, volem agrair a totes les persones que heu fet possible que arribem fins ací, perquè sense el vostre suport no haguera sigut

possible. Gràcies famílies per estar "al peu del canyó" cada dia, amb tots els viatges (i algunes que altres ploreres que heu hagut d'aguantar). Gràcies a tot el professorat per haver-nos ensenyat el millor i de la millor manera, sempre vos recordarem amb un gran aprecí i estima.

I a vosaltres companys, gràcies per haver estat sempre ahí i haver compartit aquesta gran etapa, perquè junts som casa. Ens ve un futur ple d'èxits, però sempre podrem mirar enrere i comptar amb la nostra xicoteta família musical, vos estimem.

Clarinet

Xesca Asensio Molina

Contrabaix

Raul Brotons Montés

Fagot

Silvia Matesanz Montesinos

Flauta Travessera

Cinthia Milagro Alvado Olcina

Oboé

Enric Llopis Llopis

Helena Sarrió Fita

Percussió

Abel Sanchis Gómez

Joan Pastor Olcina

Joan Tolsá Martínez

Piano

María Gramage Gandia

Pau Mahiques Esquer

Victoria Torres Silvestre

Saxòfon

Daniela Tortosa Calatayud

Marc Martínez Pérez

Nicolás Vicente Mira

Vega Garcia Gómez

Trombó

Andreu Belda Conejero

Hugo Cuevas Hinojosa

Joan Garcia Tortosa

Trombó i Tuba

Rafel Moral Portero

Trompa

Andrea Sellés Abellán

Eduard Blasco Martínez

Maite Perigüell Sivlestre

Trompeta

Aitana Francés Revert

Óscar García Montés

Tuba

Marc Francés Llobregat

Violí

Enrique Marín Gimeno

Noa Albert Rodríguez

VII CONCURS DE MÚSICA DE CAMBRA

CARLOS DÍAZ ARGENTE

CAP DEL DEPARTAMENT D'AGRUPACIONS INSTRUMENTALS

Bona vesprada i benvinguts tots a la final de la VII edició del Concurs de Música de Cambra que organitza el Conservatori Professional de Música d'Ontinyent. Amb aquestes paraules es donava inici, fa unes poques setmanes, a una de les cites més esperades del curs acadèmic per part de l'alumnat: una oportunitat per mostrar tot el treball i la dedicació invertits al llarg

de l'any en un format exigent però enriquidor com és la música de cambra.

Aquest concurs, que ja ha esdevingut una tradició consolidada dins del calendari del centre, té com a objectiu fomentar la interpretació musical en grups reduïts, impulsar el treball cooperatiu entre l'alumnat i desenvolupar l'escolta activa, la comunicació musical i l'empatia artística. Més enllà de la competició, és una experiència formativa que contribueix de manera fonamental a la formació integral dels joves músics.

En aquesta setena edició, han participat un total de 19 agrupacions de cambra. El nivell interpretatiu ha sigut molt alt, fet que ha posat difícil la deliberació del jurat. S'ha valorat no només l'execució tècnica i la musicalitat, sinó també la cohesió del grup, la qualitat del repertori escollit i la capacitat de transmetre emocions al públic.

El jurat d'aquesta edició ha estat format per Óscar Albixech Navarro (professor de guitarra), Rafael Francisco Barberá Cambra (professor de saxo), Sixte Escrihuela Burguet (professor de percussió), José Vicente Miquel Marticorena (professor de trompa) i com a presidenta del tribunal Pilar Sanchís Espí (professora de piano).

A la fase semifinal es van presentar 17 grups d'ambdues categories, dels quals el mateix dia 21 de febrer es va conèixer l'únic guanyador de la categoria B, amb premi en metàl·lic i l'oportunitat d'actuar durant la final del concurs mentre el jurat deliberava i els quatre grups finalistes que actuaren a la final del 14 d'abril.

El grup guanyador de la categoria B va ser "Cordes al vent", trio format per Mario Alejandro Pop (5é EP guitarra), Elena Gironés Musté (4t EP flauta travessera) i Marc Camarena Momparler (4t EP flauta travessera).

Els quatre grups finalistes de la categoria A que van passar a la final van ser: “Trio con Brio”, “Percusound”, “For Sax” i “P-Brass” (amb la inclusió de “Kolumna Wind” per a suplir la baixa del grup “Trio con Brio” que finalment no va poder comparèixer a la final).

La final, celebrada al Centre Cultural de Caixa Ontinyent, va ser un vertader espectacle musical que va omplir la sala de públic i emocions. Els grups finalistes van oferir interpretacions brillants de peces de compositors com Kreutzer, Koetsier, Dubois, Ewald, entre d’altres, amb una qualitat que va sorprendre fins i tot els més experimentats.

Premis i reconeixements

Després d’una final plena de moments inoblidables, el jurat va atorgar els següents guardons:

- **Primer premi i premi del públic:** Quartet de saxos “For Sax”, per la seua interpretació de “Rossini... per Quatro” de Gaetano Di Bacco. Aquest quartet va estar format per Marc Gisbert Terol, Marcos Ferri Ivorra, Hugo Torró Soler i Vicente Casanova Reig, tots ells alumnes de 5é d’Ensenyaments Professionals.

- **Segon premi:** Quintet de metalls “P-Brass”, per la seua interpretació del “Quintet núm. 1” de Victor Ewald i el primer moviment del “Brass quintet” de Jan Koetsier. Aquest quintet va estar format per Marc Cháfer García (5é EP trompeta), Alexis Cerdá Micó (5é EP trompeta), Marc Senabre Sanz (5é EP trompa), Joan García Tortosa (6é EP trombó) i Esteve Castello Tudela (5é EP bombardí).

El Concurs de Música de Cambra del Conservatori d’Ontinyent no és només una competició

artística; és, sobretot, un espai de convivència, aprenentatge i superació personal. Els participants han compartit hores d'assaig, han après a escoltar-se i a respectar-se musicalment, i han gaudit del plaer de fer música junts.

El centre vol agrair la implicació del professorat de música de cambra, que ha guiat i acompanyat els grups amb professionalitat i entusiasme, així com el suport de les famílies i del públic assistent. Aquest tipus d'iniciatives no serien possibles sense una comunitat educativa compromesa amb l'excel·lència i amb l'amor per la música. Tanmateix, hem d'agrair a Caixa Ontinyent la dotació econòmica de 1000 euros per als premis dels guanyadors, tant de

la categoria A com de la categoria B, així com la cessió de la Sala Multiús per a la celebració de la final i a l'AMPA del nostre centre per la dotació del premi del públic.

Amb la vista ja posada en la pròxima edició, el Conservatori Professional de Música d'Ontinyent reafirma la seua aposta per l'educació musical de qualitat i per projectes que posen en valor el treball en equip i la creativitat artística. La música de cambra, amb la seua riquesa expressiva i la seua exigència comunicativa, continuarà sent una eina clau en la formació dels nostres estudiants.

Enhorabona a tots els participants i... fins a la pròxima edició!

COMENTARIS DELS ALUMNES DEL CONCURS DE CAMBRA

JAUME TORRÓ REIG

En la semifinal del concurs de cambra vaig poder escoltar al grup percusound.

Des de ben xicotet havia pensat que la percussió és una corda, en la qual l'únic propòsit o la seua funció era crear diferents sorolls per a complementar la banda; (sorolls forts o fluixos) rítmics, però sense una melodia. No obstant, després d'haver sentit a aquest conjunt de "percus" m'he adonat que sempre he estat equivocat. Cada component del grup ha elaborat el seu paper a la perfecció i, si s'han equivocat en algun moment, jo no m'he adonat.

En resum, aquesta peça interpretada per una bateria, una marimba i altre instrument similar a aquest últim, m'ha transportat a l'espai, a un altre món.

PAULA VALLS CAMBRA

El passat divendres 21 de febrer vam poder gaudir del nostre famós concurs de música de cambra a l'auditori del centre. Els grups formats per alumnes es presenten a aquest concurs buscant passar a la final i així interpretar les obres preparades durant el curs lectiu a l'auditori de Gandia.

Durant l'acte podem observar agrupacions cambrístiques de molts estils entre les quals trobem: quartet de corda, quintet vent fusta, quintet vent metall, guitarres i flauta, piano i veu, etc.

Nosaltres vam poder gaudir de l'agrupació formada per dos trompetes, trombó, trompa i bombardí sota el nom de "P-BRASS".

Aquests van interpretar dos obres: "Symphony for Brass Choir" de Victor Ewald i "Brass Quintet" de Jan Koetsier.

Pel que fa al "Brass Quintet, Op. 65" de Jan Koetsier és una composició destacada en el repertori de quintets de metalls. Koetsier, compositor i director neerlandés, va escriure aquesta obra explorant l'humor i l'alegria sovint presents en la seua música. Va ser un gran defensor de la música per a instruments de vent.

Referent a la interpretació dels nostres companys, va ser tant satisfactòria com emocionant i és que van fer fluir ambdues obres amb una estabilitat i moviment pel que fa al ritme i coloratura i expressivitat referent al fraseig. Tal va ser la qualitat de la seua interpretació que aquest va ser un dels grups seleccionats per a passar a la final.

El passat divendres 21 de febrer vam poder gaudir del nostre famós concurs de música de cambra a l'auditori del centre. Els grups formats per alumnes es presenten a aquest concurs buscant passar a la final i així interpretar les obres preparades durant el curs lectiu a l'auditori de Gandia.

Durant l'acte podem observar agrupacions cambrístiques de molts estils entre les quals trobem: quartet de corda, quintet vent fusta, quintet vent metall, guitarres i flauta, piano i veu, etc.

La "Symphony for Brass Choir" de Víctor Ewald, també coneguda com el seu Quintet de Metalls núm. 1, Op. 5, és una obra molt reconeguda en el repertori de quintets de metalls. Composta a finals del segle XIX, aquesta peça consta de tres moviments: Moderato, Adagio-Allegro-Adagio i Allegro Moderato. Ewald, enginyer civil i músic aficionat rus, va ser un dels primers a escriure

per a aquesta formació, contribuint significativament al desenvolupament de la música de cambra per a metalls.

“P-BRASS”

El següent grup que vam poder tindre el plaer d’escoltar va ser el quartet de corda “Quartet Cadenza”, qui van interpretar el primer moviment del “Quartet op.76 nº3” de J. Haydn.

El Quartet de corda Op. 76, núm. 3 de Joseph Haydn, també conegut com el “Kaiserquartett” (Quartet de l’Emperador), és una de les seues obres més famoses. Composat el 1797, forma part d’un conjunt de sis quartets de l’Opus 76, considerats el cim del seu treball en aquest gènere. Parlant concretament del 1er moviment, està escrit en forma sonata i es caracteritza per la seua energia i claredat estructural.

El quartet va fer un gran treball en la interpretació de l’obra encara que algunes que altres desafinacions deixen a la llum la necessitat d’una mica més de pràctica i estudi de l’obra. No obstant, van fer totes i cada una de les entrades junts, a més que van fer servir un cartellet personalitzat amb el seu nom de grup col·locat al faristol, a la vista del públic.

Finalment, vam gaudir de la interpretació del quintet de vent fusta anomenat “Kolumna Wind”, qui van interpretar el “Quintet per a vent fusta en Do major, op.79” de August Klughardt.

Pel que fa a la interpretació de l’obra, aquests van mantindre un ritme estable al llarg de tota l’obra, donant-se pas entre ells i respectant el protagonisme de cadascuna de les veus. Van ser fidels als desitjos del compositor recreant aquesta peça amb cura i claredat.

El quintet “Kolumna Wind” es va quedar a tan sols dues dècimes de passar a la final del nostre apreciat concurs de música de cambra, una llàstima no poder tornar a escoltar la reproducció d’aquests grans intèrprets.

Klughardt va ser un compositor i director d’orquestra alemany. La seua obra inclou cinc simfonies, quatre òperes i diverses peces de música de cambra, entre les quals destaca aquest quintet de vent. El “Quintet per a vent fusta en Do major, op. 79” és reconegut per la seua estructura clàssica i la rica interacció entre els instruments de vent. Tot i que no és una de les seues obres més conegudes, ha estat interpretada per diversos conjunts de vent i enregistrada en algunes ocasions.

Per finalitzar, tots els grups que es van presentar van estar treballant durament les obres a les aules per a donar el millor resultat sobre l’escenari de l’auditori i, per tant, ja és admirable el fet de tan sols haver-se presentat.

CARMEN SERNA ALHAMBRA

El passat divendres 21 de febrer, vaig acudir al concurs de música de cambra del Conservatori Josep Melcior Gomis d’ Ontinyent. Com sols podia anar una estona, vaig poder vore els quatre primers grups. Entre ells me van sorprendre dos: un grup format per una violinista i un pianista i un altre format per un grup de distints instruments, entre ells: dues trompetes, un trombó, una tuba i una trompa.

Tots dos em van sorprendre positivament. Respecte al violí i al piano, em va agradar molt com de ben preparat estava el concert de Mozart que tocaven i com de bé es van entendre dins del escenari. I del segon grup, de vents, destacaria com de ben estudiada estava l’obra i el fet que van fer parèixer que una obra molt difícil semblara fàcil.

EL CONSERVATORI D'ONTINYENT CELEBRA EL DIA DEL JAZZ AMB UN CONCERT MEMORABLE

CARLOS MEDINA CIFRE PROFESSOR DE GUITARRA ELÈCTRICA

El passat 30 d'abril, l'auditori del Conservatori Professional d'Ontinyent es va convertir en l'epicentre de la celebració del Dia Internacional del Jazz, amb un concert que va deixar bocabadats tant als alumnes del centre com als seus familiars, professors i representants del consistori local que van omplir les butaques.

La vetllada va començar amb la lectura d'un manifest que va posar en valor la importància del jazz com a expressió artística universal, preparant l'ambient per a una nit que seria recordada per tots els assistents.

Un combo de luxe obre la nit

La primera part del concert va córrer a càrrec d'un combo format per professors del centre, amb la participació especial de Francisco Ángel Latino, una de les figures més importants del nostre país en la formació de músics de jazz i un dels intèrprets més actius en aquest estil musical, a més de fundador de la prestigiosa formació Sedajazz.

El repertori del combo va oferir una selecció exquisida que va demostrar la versatilitat tant

dels professors com de l'invitat estrella. Van interpretar "Theme for Ernie" amb la participació especial del professor de saxòfon Ramon Juan Ferrando, seguit de "My Little Suede Shoes" de Charlie Parker, on Latino va lluir la flauta acompanyat de Ramon Juan i el professor de percussió Sixte Escrihuela a les congues.

Posteriorment, el combo format pels professors Javier Pérez (baix elèctric), Pep Soler (bateria), Carlos Medina (guitarra elèctrica) i Adolfo Garcia (piano), van continuar amb Latino, ara amb el saxòfon soprano, interpretant estàndards de jazz com "Rosetta" d'Earl Hines. La primera part va culminar amb "Honeysuckle Rose" de Thomas Waller, amb Latino mostrant la seva destresa al saxòfon baríton.

La Big Band brilla amb llum pròpia

La segona part de la nit va ser protagonitzada per la Big Band del conservatori, dirigida per Francisco Ángel Latino, que va fer que els estudiants de 5è i 6è curs, amb alguna excepció, oferiren una actuació que va fer alucinar al públic assistent.

Durant les primeres hores de la vesprada, Latino havia dirigit un assaig amb la Big Band, oferint el seu saber i transmetent la seva passió per aquest gènere musical. Aquest treball previ va ser clau per al resultat final, ja que els alumnes van tocar a un nivell altíssim durant el concert, aplicant els consells i la inspiració rebuda del mestre.

El repertori escollit va demostrar la maduresa musical del grup: "Groove Merchant" de Thad Jones, "La Fiesta" de C. Corea arr. M. Philip Mossman, "Hey Burnner" de Sammy Nestico, "Count Bubba Revenge" de Gordon Goodwin, i "Cubauza" de M. Philip Mossman. Cada peça va ser executada amb una precisió i sentiment que va deixar palès el treball realitzat durant tot el curs.

Una trajectòria ascendent

Aquest concert del Dia del Jazz no va ser un fet aïllat. El 16 d'abril, la Big Band del conservatori ja havia demostrat la seva qualitat tancant amb un concert la Setmana Cultural del Conservatori de Xàtiva, interpretant el mateix repertori amb igual èxit.

La progressió que ha mostrat la Big Band com a grup des de l'inici del curs ha estat molt bona, i el fet de tenir aquests dos concerts ha suposat un esforç important per al grup que ha donat els seus fruits. Els estudiants han sabut estar a l'altura de les circumstàncies, oferint

actuacions que han posat en valor la qualitat de l'ensenyament musical que s'imparteix al nostre centre.

La celebració del Dia del Jazz al Conservatori d'Ontinyent ha sigut, sens dubte, una jornada per al record, que ha servit per apropar aquest gènere musical als nostres alumnes i a la comunitat, demostrant una vegada més que la música jazz té un lloc destacat en la formació musical integral dels nostres estudiants.

Components de la Big Band 24/25 del CPM Mestre Gomis d'Ontinyent:

Trombons: Hugo Cuevas Hinojosa 6é EP, Salvador Sanchis Soler 5é EP, Quico Beneyto Torres 5é EP, Mario Sanchis Penadés 4é EP.

Trompetes: Oscar García Montés 6é EP, Aitana Francés Revert 6é EP, Marc Cháfer García 5é EP, Alexis Cerdà Micó 5é EP.

Baix elèctric: Raúl Brotons Montés 5é EP.

Guitarra elèctrica: Javier Fita Pedrón 3er EP.

Bateria: Marc Balbastre Penadés 5é EP, Joan Pastor Olcina 6é EP.

Piano: Néstor Garcia Egea 5é EP.

Saxos: Marc Gisbert Terol 5é EP, Vicente Casanova Reig 5é EP, Marcos Ferri Ivorra 5é EP, María Pastor García 5é EP, Hugo Torró Soler 5é EP.

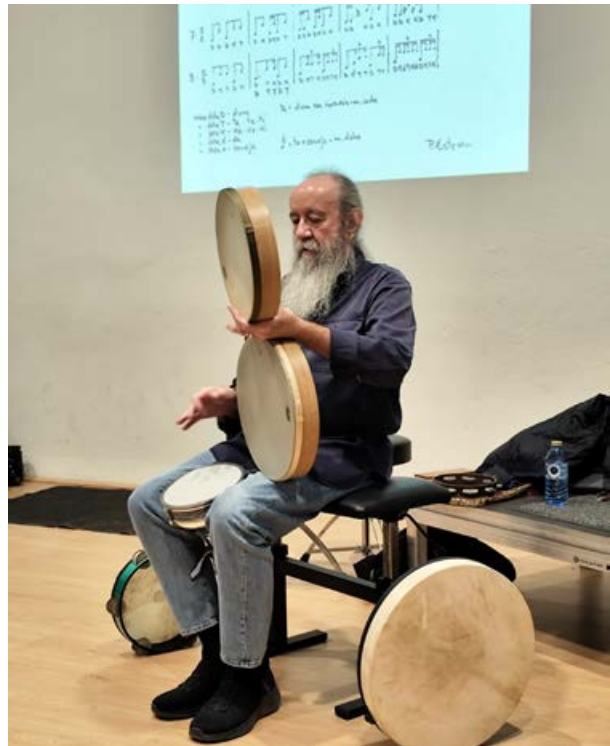
PERCUSSIÓ HISTÒRICA AMB PEDRO ESTEVAN

SIXTE ESCRIBUELA PROFESSOR DE PERCUSSIÓ

Els passats 18 i 19 de desembre de 2024, el nostre Conservatori va tenir el privilegi d'acollir el **Curs de Percussió Històrica**, impartit pel reconegut percussionista **Pedro Estevan**, una de les figures més destacades en l'àmbit de la percussió antiga i col·laborador habitual de formacions com **Hespèrion XXI**, **La Capella Reial de Catalunya** o **Le Concert des Nations**. Amb una trajectòria artística i pedagògica extensa, ha segut professor de percussió històrica a l'ESMUC, i ha participat en nombrosos enregistraments sota la direcció de **Jordi Savall**.

Es va proposar un recorregut fascinant per la història de la percussió, des dels seus orígens més antics. A través d'una aproximació iconogràfica i pràctica, es van descobrir instruments de percussió representats en civilitzacions com: Egipte o la Mesopotàmia, deixant clar que aquests instruments tenen una presència molt més arrelada i antiga del que sovint imaginem.

Al llarg de les sessions, els alumnes van poder explorar tècniques interpretatives de diversos instruments com: el **pandero**, la **pandereta** o la **darbuka**. L'enfocament de Pedro Estevan va ser profundament didàctic i participatiu, fet que va permetre que cada estudiant s'endinsés en la pràctica d'aquestes tècniques amb consciència històrica i musical.

La darrera part del curs va estar dedicada a la interpretació de repertori, fent un viatge musical que va incloure música **medieval**, amb referències a les “**Cántigas de Santa Maria d’Alfons X el Savi**”, la música **sefardita** —amb compassos irregulars i estructures rítmiques riques— i també peces del **barroc espanyol**, mostrant la continuïtat i evolució dels instruments de percussió al llarg dels segles.

L'experiència ha estat molt enriquidora per als estudiants, que han viscut el curs com una autèntica immersió en un univers sovint desconegut. Tal com alguns expressaven, ha estat **com obrir una finestra nova** a la història dels instruments que coneixen i estudien, ampliant la seva visió musical i despertant curiositat per noves sonoritats i contextos interpretatius.

Sense dubte, una iniciativa que ha deixat empremta i que esperem poder repetir.

TROBADES PIANÍSTIQUES

ROSA CAMPOS I PILAR GARCIA PROFESSORES DE PIANO

Aquest curs, des del departament de piano, hem oferit diverses activitats extraescolars. Com a novetat, vam fer la proposta d'un intercanvi entre pianistes d'altres conservatoris. Els professors sempre pensem en diferents alternatives per estimular en l'alumnat la seua curiositat per l'aprenentatge i la dedicació en l'estudi. En aquest cas, una trobada amb estudiants d'altres localitats ens va semblar una bona oportunitat.

Vam pensar en Joan Ramon Company, antic alumne del conservatori i molt estimat pels professors, tant per la seua qualitat humana, com per la seua gran sensibilitat, representant un bon referent com a músic excepcional. En l'actualitat és pianista repertorista al conservatori de Sant Cugat. Així doncs, vam decidir organitzar l'esdeveniment: «TROBADA PIANÍSTICA, SANT CUGAT – ONTINYENT».

Pel que fa a l'àmbit musical, ha estat un impuls pel treball del repertori propi del curs i, a més, ens ha donat l'oportunitat de poder comprometre'ns amb el coneixement dels compositors de la comarca, Amanci Amorós i Martínez Valls. Tanmateix, vam posar en pràctica el treball de piano a 4 mans, una vessant pianística de vegades un poc oblidada.

El dissabte vàrem passar tot el dia al conservatori de Sant Cugat. Per cert, un edifici prou actual amb una sala polivalent, un auditori amb una capacitat mitjana i moltes classes amb pianos de cua i per descomptat, tot de fusta, insonoritzat i amb molta llum. Els nostres alumnes sols volien que estudiar i repassar per

als concerts de la vesprada (un a dues mans i l'altre a quatre mans). Musicalment parlant, va estar fantàstic per part de tots els alumnes, així com la companyia i la implicació que hi va haver per part d'alumnes i professors.

El diumenge vam acudir al Palau de la Música per escoltar un concert diferent, en aquest cas es tractava de repertori més contemporani amb una curiosa formació, un cor de 24 persones i un violoncel. No obstant i això, vam poder gaudir de la meravellosa interpretació de la Suite per a violoncel sol núm. 5, en do menor, BWV 1011 J. S. Bach.

D'altra banda, aprofitant la diversitat cultural de la ciutat de Barcelona vam fer turisme. Passejos per les Rambles on vam poder divertir-nos observant façanes de diferents estils arquitectònics.

Fins i tot, vam entrar a la botiga de partitures més que centenària «Casa Beethoven». També vam visitar el Barri Gòtic amb tot el seu encant. I encara més, vam poder visitar «La Sagrada Família». És esplèndida i enlluernadora.

En definitiva, va ser un cap de setmana meravellós, molt enriquidor i extraordinari.

Agraïm la col·laboració del tots els professors del Departament de Piano i, felicitem als alumnes que van participar en la trobada pel seu comportament seriós, responsable i sempre compromès amb totes les situacions.

El proper curs, segurament vindran els alumnes del conservatori de Sant Cugat. Serà una bona experiència.

PASSATEMPS

SABIES QUÈ?

- 1. Sabies que...** Bach va tenir 20 fills, i alguns també van ser compositors molt reconeguts, com Carl Philipp Emanuel Bach?
- 2. Sabies que...** Mozart va començar a compondre música als 5 anys i va escriure més de 600 obres abans de morir amb només 35 anys?
- 3. Sabies que...** el piano modern té 88 tecles, però els primers pianos només en tenien 49?
- 4. Sabies que...** la nota més aguda escrita mai en una partitura és un Sol7 i s'utilitza en obres molt extremes per a flautí?
- 5. Sabies que...** l'oïda humana pot percebre sons entre els 20 Hz i els 20.000 Hz?
- 6. Sabies que...** el primer compositor que va utilitzar indicacions de dinàmica com forte i piano va ser Claudio Monteverdi al segle XVII?
- 7. Sabies que...** un metrònom pot ajudar a millorar la tècnica més que tocar més ràpid?
- 8. Sabies que...** Beethoven va compondre algunes de les seves obres més famoses quan ja era totalment sord?
- 9. Sabies que...** l'himne de la Unió Europea és un fragment de la 9a Simfonia de Beethoven?
- 10. Sabies que...** el primer instrument de corda fregada conegut és el rebab, d'origen àrab, antecessor del violí?
- 11. Sabies que...** el terme orquestra prové del grec i feia referència a l'espai davant l'escenari on ballava el cor a les tragèdies gregues?
- 12. Sabies que...** cada instrument té una afinació natural, i tocar fora d'aquesta pot resultar més difícil?
- 13. Sabies que...** el silenci també és música, i que John Cage va compondre una obra titulada 4'33", on no es toca ni una sola nota?
- 14. Sabies que...** el sistema de notació musical modern prové del cant gregorià, on s'usaven neumes?
- 15. Sabies que...** el temperament igual permet afinar tots els instruments per poder tocar en qualsevol tonalitat sense reafinació?
- 16. Sabies que...** alguns instruments de vent, com el fagot o l'oboè, utilitzen canyes fetes a mà, i poden trigar hores a preparar-les?
- 17. Sabies que...** una de les primeres dones compositores conegudes és Hildegarda de Bingen, una monja alemanya del segle XII?
- 18. Sabies que...** la música pot millorar la memòria, la concentració i fins i tot ajudar a aprendre idiomes?
- 19. Sabies que...** tocar en conjunt desenvolupa habilitats socials i comunicatives tan importants com tocar bé l'instrument?
- 20. Sabies que...** Stravinsky va causar un escàndol amb l'estrena de La consagració de la primavera el 1913, per la seva música revolucionària?

SUDOKU MUSICAL

	SOL					
	MI			DO	RE	SI
SI		DO			SOL	
DO		MI		SOL	FA	
			DO	RE		
		SI			MI	
FA	LA	RE				DO

Poder quedar-te té un valor incalculable

En els últims anys, en Caixa Ontinyent hem invertit més de 30 milions d'euros en obra social, generant millors condicions de vida i creant més oportunitats de futur als nostres pobles perquè els nostres joves vulguen i puguin quedar-se.

Descobreix el valor incalculable de ser client de Caixa Ontinyent.